

Γεώργιος Βλάχος

«Η Ελλάδα χρειάζεται επενδύσεις 50 δισ. ευρώ σε έργα υποδομής»

Ο νέος πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Τεχνικών Εταιρειών (ΣΑΤΕ) κ. Γεώργιος Βλάχος μιλά στα «Εργοταξιακά Θέματα» για την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στην αγορά και για τις νέες προκλήσεις που αντιμετωπίζει ο κατασκευαστικός κλάδος, ενώ παραθέτει τις θέσεις του ΣΑΤΕ για την επόμενη ημέρα.

Σαφές μήνυμα στην πολιτεία να ξεκαθαρίσει το θεσμικό πλαίσιο παραγωγής των έργων και να πρακωρήσει άμεσα στην υλοποίηση παρεμβάσεων που θα εκσυγχρονίσουν τον κλάδο των δημοσίων και των ιδιωτικών έργων, θα διασφαλίσουν την ποιότητά τους και θα εξαλείψουν τα φαινόμενα γραφειοκρατίας και διαφθοράς στέλνει ο νέος πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Τεχνικών Εταιρειών (ΣΑΤΕ) κ. Γεώργιος Βλάχος μέσω της συνέντευξής του στα «Εργοταξιακά Θέματα».

Ο πρόεδρος του ΣΑΤΕ κάνει εκτενή αναφορά στην κατάσταση του κλάδου, στη δραματική μείωση του αριθμού των εργοληπτικών εταιρειών, στις ευθύνες της πολιτείας για τη μη εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την ευρωπαϊκή και στις πραγματικές ανάγκες της οικονομίας σε υποδομές που υπολογίζονται στα 50 δισ. ευρώ.

Τέλος, ζητά τη δημιουργία εθνικού συστήματος τεχνικών προδιαγραφών και τιμολόγησης των έργων, τον επαναπροσδιορισμό της χρηματοδότησης των έργων μέσω κεφαλαίων από τράπεζες και ιδιώτες (από μεγάλο fund έως και μικροεπενδυτές), την αξιοποίηση της σχολάζουσας περιουσίας του στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα, την εφαρμογή του δελτίου ταυτότητας έργου και την επέκταση των ποιοτικών ελέγχων και στα ιδιωτικά έργα.

► **Κύριε Βλάχε, πρόσφατα εκλεγήκατε πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Τεχνικών Εταιρειών (ΣΑΤΕ), ενός θεσμικού οργάνου που εκπροσωπεί σχεδόν το σύνολο του κατασκευαστικού κλάδου της χώρας μας, σε μια παρατεταμένη δύσκολη εποχή για την εργοληπτική επιχειρηματικότητα. Ποιοί είναι οι στόχοι που έχετε θέσει για την τριετή θητεία σας;**

Οι στόχοι συσχετίζονται με τα προβλήματα που δημιουργήσε αυτή η «παρατεταμένη δύσκολη εποχή».

Οι βασικοί στόχοι, λοιπόν, του νέου Διοικητικού Συμβουλίου του ΣΑΤΕ όπου έχω την τιμή και την ευθύνη να προεδρεύω είναι δύο:

Ο πρώτος αφορά το ξεκαθάρισμα του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας της διαδικασίας παραγωγής των έργων. Η καθυστερημένη και μη θερραλέα προσπάθεια εναρμόνισης της ελληνικής νομοθεσίας με τα ευρωπαϊκά δεδομένα με το ν.4412/2016 –προσπάθεια που έπρεπε να έχει ολοκληρωθεί πριν από αρκετά χρόνια– έχει δημιουργήσει μεγάλη σύγχυση, κυρίως στο θέμα της ανάθεσης έργων αλλά και στη διαδικασία της εκτέλεσής τους.

Δεν θα επιτρέψουμε σε καμία περίπτωση να ξεκινήσει ένας νέος κύκλος αδιαφάνειας και διαφθοράς. Ζητάμε και θα πετύχουμε: α) ξεκάθαρο νομοθετικό πλαίσιο και εφαρμογή του, β) πλήρη κατάργηση της δυνατότητας αυθαίρετου απακλεισμού επιχειρήσεων που ανήκουν στις καλούμενες τάξεις του μητρώου (ΜΕΕΠ σήμερα και στη συνέχεια ΜΗΕΤΕ) από τους διαγωνισμούς έργων και γ) ριζική αντιμετώπιση του φαινομένου των μεγάλων εκπτώσεων. Ο δεύτερος στόχος μας έχει να κάνει με τη συστηματική προσπάθεια διεύρυνσης του αντικειμένου των τεχνικών εταιρειών. Οι ανάγκες που αναπτύσσονται στον τομέα μας είναι παλλές, είτε λόγω ανυπαρξίας ή παλαίωσης των υποδομών μας, είτε λόγω νέων αναγκών που δημιουργεί η εξέλιξη της οικονομίας.

Η Ελλάδα έχει σαβάρη απόθεμα τεχνικού δυναμικού που ακολουθεί, πολύ καλά Πολυτεχνεία (των απαίων οι απόφοιτοι διαπρέπουν πολλές φορές στο εξωτερικό) και ταυτόχρονα πολλές ανάγκες στις υποδομές, ανάγκες που συνεχώς αυξάνονται.

Οι Έλληνες μηχανικοί, οι ελληνικές τεχνικές εταιρείες και το ελληνικό τεχνικό δυναμικό πρέπει να αξιοποιηθούν και να προσφέρουν στην ελληνική κοινωνία

αυτά για τα οποία εκπαιδεύθηκαν και για τα οποία εργάστηκαν τόσα χρόνια. Αυτό είναι πραγματικά το στοίχημα και για τον κλάδο αλλά κυρίως για τη χώρα.

► **Ποιά είναι η εικόνα που έχει διαμορφωθεί σήμερα όσον αφορά τις κατασκευές; Με βάση τα στατιστικά στοιχεία που έχετε στη διάθεσή σας, ποιός είναι ο αριθμός των δραστηριοποιούμενων εργοληπτικών επιχειρήσεων, ποιο το ποσοστό έργων επί του ΑΕΠ και ποιά τα ποσοστά απασχόλησης;**

Ο κατασκευαστικός κλάδος αποτέλεσε για πολλά χρόνια έναν από τους κινητήριους μοχλούς ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, αφού συνδέθηκε όρμηκτα με την οικονομική της μεγέθυνση, συνεισφέροντας παράλληλα σε πολλούς κλάδους της βιομηχανίας, του εμπορίου και των υπηρεσιών.

Εντούτοις, οι μακροοικονομικές συνθήκες της χώρας, η μακροχρόνια ύφεση που οδήγησε σε περικοπή των δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων, η έλλειψη τραπεζικής χρηματοδότησης, τα προβλήματα ρευστότητας, η συρρίκνωση του διαθέσιμου εισοδήματος, καθώς και η σημαντική φορολογική

επιβάρυνση των ακινήτων, επηρέασαν ιδιαίτερα αρνητικά τον κλάδο, ο οποίος κατέγραψε σημαντικές απώλειες. Παράλληλα, οδήγησαν πολλές επιχειρήσεις του κλάδου σε επιδείνωση των αποτελεσμάτων τους ή ακόμα και σε παύση λειτουργίας και αδράνεια.

Ο κλάδος των κατοικιών κατέγραψε σημαντικές απώλειες από το 2009 και μετά. Σύμφωνα με το αποτέλεσμα πρόσφατων μελετών, ο κλάδος δείχνει σημάδι ονόκαμψης, λόγω κυρίως της επανεκκίνησης μεγάλων δημοσίων έργων, αλλά αυτή δεν είναι μία εικόνα που χαρακτηρίζει το σύνολο του κλάδου, αφού τα στατιστικά μεγέθη δείχνουν τα εξής:

α) Ενώ το 2006 ο κλάδος συνέβαλε κατά 8,3% στο ΑΕΠ, το 2017 η συμμετοχή του έφτασε στο 2,03%.

β) Η συμμετοχή του κλάδου στην συνολική απασχόληση της χώρας ανερχόταν σε 8,1% το 2008. Έκτοτε σημειώνεται συνεχής μείωση του ποσοστού συμμετοχής, που το 2017 έφτασε το 3,8%. Σωρευτικά, κατά την περίοδο 2008 - 2017 υπήρξε απώλεια 257 χιλιάδων θέσεων εργασίας, κάτι που σημαίνει ότι το 64% των απασχολούμενων κατά το 2008 βρίσκονται σήμερα εκτός κλάδου.

Η τεράστια μείωση του κατασκευαστικού αντικειμένου είναι το βασικότερο πρόβλημα που ταλανίζει τον εργοληπτικό κλάδο της χώρας, παρά το γεγονός ότι η Ελλάδα έχει ανάγκη από έργα υποδομής.

Εικόνα από εθνικό οδικό άξονα υπό κατασκευή.

γ) Οι εγγεγραμμένες στο ΜΕ-ΕΠ εργοληπτικές εταιρείες 3ης έως 7ης τάξης μειώθηκαν κατά 25% την περίοδο 2004 - 2011 και 31% την περίοδο 2011 - 2018, με αποτέλεσμα από τις 712 εργοληπτικές εταιρείες 3ης έως 7ης τάξης που υπήρχαν το 2004 να έχουν μείνει το 2018 μόλις 369, δηλαδή λιγότερες απ' τις μισές.

► **Ποιά είναι τα σοβαρότερα προβλήματα που απασχολούν τον εργοληπτικό κόσμο της χώρας στην παρούσα συγκυρία; Έχουν δρομολογηθεί λύσεις για την επίλυσή τους κι αν όχι ποιες ευθύνεται για αυτό;**

Το βασικό πρόβλημα είναι η τεράστια μείωση του κατασκευαστικού αντικειμένου, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα.

Το παράδοξο είναι ότι όλα αυτά συμβαίνουν σε μια χώρα που έχει απόλυτη ανάγκη από έργα υποδομής. Πολλές περιοχές της –και ειδικότερα οι περιοχές με τις μεγαλύτερες δυνατότητες ανάπτυξης– έχουν ανάγκη από υποδομές που θα αξιοποιήσουν τις νέες προοπτικές της χώρας στους τομείς του τουρισμού, της ποιοτικής γεωργίας και της εκπαίδευσης.

➤ Έχουμε περισσότερα λιμάνια και αεροδρόμια από τη Γερμανία. Η γεωγραφία της χώρας μας της δίνει μεγάλα πλεονεκτήματα στο γεωργικό και τον τουριστικό τομέα, ενώ η γεωπολιτική θέση της δίνει τεράστιες δυνατότητες στον τομέα παροχής υπηρεσιών και διαμετακομιστικού εμπορίου. Προϋπόθεση όμως για την αξιοποίηση αυτών των δυνατοτήτων είναι να υπάρξουν οι κατάλληλες υποδομές. Όσον αφορά τις προσπάθειες επίλυσης των ζητημάτων του κλάδου, είναι γεγονός ότι γίνονται τα τελευταία χρόνια προσπάθειες, αλλά είναι αντιφατικές και όχι θοροαλές. Η κύρια ευθύνη ανήκει στο πολιτικό σύστημα, χωρίς να είναι όμοιρες ευθυνών η συνδικαλιστική και θεσμική εκπροσώπηση του τεχνικού κλάδου.

➤ **Ποιά είναι τα θεσμικά και οικονομικά ζητήματα που θέτει ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Τεχνικών Εταιρειών στην πολιτεία; Τι προτείνει για να κινηθεί και πάλι η αγορά;**

- Το θεσμικό και οικονομικό ζήτημα που απασχολούν τον τεχνικό κλάδο είναι εν πολλοίς αυτά που απασχολούν και όλους τους κλάδους της ελληνικής οικονομίας:
- Η μείωση της φορολογίας η οποία έχει ξεπεράσει κάθε έννοια «λογικής».
- Η απλοποίηση του νομοθετικού πλαισίου λειτουργίας των επιχειρήσεων.
- Οι ταχύτερες και ουσιαστικότερες διαδικασίες απονομής της δικαιοσύνης.
- Η μείωση του γραφειοκρατικού κόστους.
- Η αξιοπιστία και η ισοτιμία στις σχέσεις κράτους-πολιτών.

➤ **Το τελευταίο διάστημα γίνεται λόγος για οξυμένα προβλήματα που έχουν προκύψει από την εφαρμογή του νέου θεσμικού πλαισίου σχετικά με τα δημόσια έργα (ν.4412/16) και τις υπερβολικές εκπτώσεις μέσω της κατάθεσης στους διαγωνισμούς**

ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΙΜΩΝ

➤ **Θεωρείτε σκόπιμη την καθιέρωση και λειτουργία του «Εθνικού Συστήματος Τεχνικών Προδιαγραφών και Τιμολόγησης Έργων» και του «Παρατηρητηρίου Τιμών και Προδιαγραφών»; Πώς θα εξυπηρετήσουν αυτά οι μηχανισμοί τα δημόσια έργα; Θα έπρεπε επίσης να λειτουργούν με την επιστασία του Υπουργείου ή του ΤΕΕ;**

Ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Τεχνικών Εταιρειών ΣΑΤΕ έχει επισημάνει προ πολλού πως ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο μελέτης και κατασκευής των δημόσιων έργων, προκειμένου να υπηρετεί τα βασικά στόχα της βέλτιστης αξιοποίησης των περιορισμένων δημοσίων πόρων, πρέπει οπωσδήποτε να συμπληρώνεται και από ένα Εθνικό Σύστημα Τεχνικών Προδιαγραφών και Τιμολόγησης Έργων σε όλο τον κύκλο ζωής τους. Και αυτό το σύστημα θα πρέπει να αναφέρεται σε όλους τους συντελεστές παραγωγής των τεχνικών έργων, να παρακολουθεί τις τεχνολογικές εξελίξεις και να είναι πλήρως ενσωματωμένο με τις ευρωπαϊκές και διεθνείς πρακτικές.

Ήδη από τον Αύγουστο του 2013 είχα συνοπογράψει με τον τότε πρόεδρο του ΤΕΕ και σημερινό Υπουργό Υποδομών επιστολή των ΤΕΕ - ΣΑΤΕ με θέμα: "Εθνικό Σύστημα Τεχνικών Προδιαγραφών & Τιμολόγησης ΤΕ (ΤΠ & ΤΙΜ ΤΕ)" με την οποία προτείνουμε στον τότε Υπουργό κ. Χρυσόχο-

υδη τον οδικό χάρτη για τη σύσταση του πολυπόθητου αυτού φορέα.

Η υιοθέτηση και θέσπιση ενός έγκυρου συστήματος τιμολόγησης και αναθεώρησης τιμών θα επιτρέψει τον ορθολογικό σχεδιασμό, τον αξιόπιστο προγραμματισμό και τον αποτελεσματικό έλεγχο των διαθετέμων πόρων για τα δημόσια έργα.

Είμαι σίγουρος ότι ο Υπουργός δεν έχει διαφοροποιήσει την άποψή του. Αντιθέτως, γνωρίζω ότι έχει εκδώσει υπουργική απόφαση με την οποία συστήνει ομάδα εργασίας τεκνοκρατών για την προσέγγιση των γενικών αρχών και της μεθοδολογίας για τον προϋπολογισμό και την κοστολόγηση των τεχνικών έργων.

Η τότε πρόταση των ΣΑΤΕ και ΤΕΕ αφορούσε τη σύσταση ενός πολυμετοχικού φορέα, στον οποίο θα μετείχαν όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς μελέτης και παραγωγής δημοσίων έργων στη χώρα, όρα και το ΤΕΕ και οι μελετητές και οι εργολάβοι και η βιομηχανία παραγωγής δομικών υλικών κ.α.κ.

➤ **έργων ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών. Τι ακριβώς συμβαίνει;**

Το πρόβλημα με την εφαρμογή του ν. 4412/16 είναι ότι ενώ προτίθεται να εισαγάγει έναν απλούστερα και πιο φιλικό στην αγορά τρόπο ανάθεσης και εκτέλεσης έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, με εναρμόνιση στα ευρωπαϊκά δεδομένα, στην πράξη έχει δημιουργήσει -μέχρι στιγμής τουλάχιστον- τεράστια σύγχυση στην αγορά.

Συγκεκριμένο κομβικό άρθρο του νέου νόμου ερμηνεύονται εντελώς διαφορετικά από τις αρμόδιες ανεξάρτητες αρχές που έχουν θεσμοθετηθεί. Το Ελεγκτικό Συνέδριο και τις Αναθέτουσες Αρχές, Δήμοι, Περιφέρειες, Υπουργεία κλπ, εφαρμόζουν με διαφορετικό τρόπο τις διατάξεις του νόμου, εντελώς αυθαίρετα φυσικά

➤ **Μέλη του ΣΑΤΕ κατήγγειλαν πριν από λίγο καιρό την εμφάνιση νέων παράνομων τρόπων ανάθεσης έργων με αυθαίρετους όρους κ.ά. Μπορείτε να**

μας δώσετε συγκεκριμένα παραδείγματα για τους νέους αυτούς τρόπους που υπέπεσαν στην αντίληψή τους;

Πράγματι, έχουν παρατηρηθεί σοβαρά φαινόμενα αδιαφάνειας και λανθασμένης εφαρμογής του νόμου που δημιουργούν μεγάλες αντιδράσεις στο χώρο μας, με δεδομένη την ασφυκτική οικονομική κατάσταση που βιώνουν οι περισσότερες εταιρείες.

Έχουμε καταγγείλει όσες περιπτώσεις υποπίπτουν στην αντίληψή μας, αλλά παρότι έχουμε δικαιωθεί σε αρκετές δικαστικές αποφάσεις, οι αρμόδιες υπηρεσίες, δηλαδή οι Αναθέτουσες Αρχές, κάνουν κυριολεκτικά «τον κουφό».

Είμαστε προβληματισμένοι για τον τρόπο που θα οργανώσουμε την προσπάθεια υπεράσπισης των συμφερόντων του κλάδου αλλά και των συμφερόντων του κοινωνικού συνόλου. Ένα είναι σίγουρο: ότι δεν θα κάνουμε πίσω -δεν μας επιτρέπεται να κάνουμε πίσω.

➤ **Σύμφωνα με δημοσιεύματα, σχεδιάζεται η δημοπράτηση σειράς δημοσίων έργων ύψους 2,5 - 3 δισ. ευρώ έως το 2020. Θεωρείτε ότι επαρκεί αυτό το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για την ανάκαμψη του κλάδου, την ώρα που απουσιάζουν οι ιδιωτικές επενδύσεις και υπάρχει αδυναμία χρηματοδότησης από τον τραπεζικό τομέα;**

Η χώρα, σύμφωνα με μετρησάθειες και σοβαρούς υπολογισμούς που είναι αποδεκτοί από τους πλέον σοβαρούς οικονομικούς παράγοντες, χρειάζεται τα επόμενα πέντε χρόνια την πραγματοποίηση επενδύσεων κάθε είδους ύψους 100 δισ. ευρώ.

Από αυτό μεγάλο μέρος, της τάξης του 50%, αφορά έμμεσα ή άμεσα τους τομείς των υποδομών και των κατασκευών, ιδιωτικού ή δημόσιου τομέα. Συνεπώς, το ποσό που αναφέρεται στις ερωτήσεις σας είναι πολύ μικρό σε σχέση με τις πραγματικές ανάγκες της οικονομίας.

➤ **Δεδομένης της οικονομικής δυσπραγίας στη χώρα για χρηματοδότηση κατασκευαστικών έργων, πιστεύετε ότι υπάρχουν νέοι τρόποι χρηματοδότησης;**

Είναι γεγονός ότι ο συνθησιαμένος τρόπος χρηματοδότησης των έργων, δηλαδή με κατοβολή σχεδόν του συνόλου των χρημάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, φαίνεται ότι «πνέει τα λοίσθια». Όλες

οι ενδείξεις οδηγούν στο συμπέρασμα ότι τα επόμενα χρηματοδοτικά «πακέτα» θα αποσκοπούν κυρίως στην «μόχλευση» κεφαλαίων που θα επενδυθούν από Τράπεζες και ιδιώτες (από μεγάλα fund έως και μικροεπενδυτές).

Η αξιοποίηση της σχολάζουσας περιουσίας του στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα (Δήμων, κληροδοτημάτων, Πανεπιστημίων κλπ.) μπορεί να δημιουργήσει μεγάλες, μεσαίες αλλά και μικρές επενδύσεις. Ο νόμος 4413/2016 δίνει δυνατότητες και για μικρές και πιο απλές γραφειοκρατικά επενδύσεις από τις κλασικές ΣΔΙΤ. Το ίδιο και η ιδιωτικοποίηση πολλών υπηρεσιών που απασχολούν μέχρι σήμερα μονοπώλια κρατικών φορέων (όπως είναι ύδρευση, αποχέτευση, επεξεργασία σπερμίων και υγρών αποβλήτων, συλλογή σιπρωριμμάτων κλπ.).

► Πιστεύετε ότι θα υπάρξει διάκριση οικονομική ή άλλου είδους μεταξύ των εργοληπτών του κέντρου και της περιφέρειας ή ακόμα και διαφορετικών τάξεων εταιρειών, στο νέο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων;

Δεν θεωρούμε ότι είναι σοβαρό και αυστηρό για την κατανομή του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων (δηλαδή ποσό 5,95 δις ευρώ το 2017 από 9,6 δις ευρώ το 2008) μεταξύ κέντρου και περιφέρειας

ή μεταξύ μεγάλων και μικρών εταιρειών. Το ποσοστό του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων (ΠΔΕ) που τελικά πηγαίνει σε κατασκευή, συντήρηση ή βελτίωση έργων κυμαίνεται από 35% έως 40% του συνολικού ΠΔΕ κατ' έτος.

Κατά συνέπεια, οι παραπάνω διαμόρφες που κατά το παρελθόν καλλιεργούνταν από διάφορους κύκλους, θεωρούμε ότι γίνονται «περί θνους ακιός». Σκοπός μας δεν είναι να μοιράσουμε μια εξουλωμένη πίτα αλλά να δημιουργήσουμε τις συνθήκες που θα δώσουν δουλειά σε όλους.

► Εξηγήστε μας πώς γίνεται στην Ελλάδα ο χρόνος εκτέλεσης ενός δημόσιου τεχνικού έργου να είναι δεκαπλάσιος από αυτόν που απαιτείται πραγματικά;

Είναι γεγονός ότι οι χρόνοι ωρίμανσης των έργων είναι πολλαπλάσιοι του χρόνου κατασκευαστικής υλοποίησης. Εδώ και 10 χρόνια έχουμε ζητήσει επίμονα από την ηγεσία του τότε Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. την εφαρμογή του Δελτίου Ταυτίτητας Έργου, στο οποίο να καταχωρούνται με αριθμημό διαδικτυακής ανάρτησης όλες οι αποφάσεις που αφορούν τις διαδικασίες ωρίμανσης, εκχώρησης μελετών, εγκρίσεων, ανάθεσης και εκτέλεσης του έργου.

Εκεί θα φανεί ότι βασικές αιτίες καθυστέρησης των έργων είναι η

Η αξιοποίηση της σχολάζουσας περιουσίας του στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα μπορεί να δημιουργήσει πλήθος μεγάλων και μικρών επενδύσεων.

γραφειοκρατία, η ασάφεια του νομικού πλαισίου και οι αλληλεπικαλύψεις αποφαινόμενων οργάνων της Διοίκησης και όχι η κατασκευή.

► Βάσει της πολυετούς εμπειρίας σας, ποιά είναι η σημασία της ποιότητας στην παραγωγή των δημοσίων έργων; Πραγματοποιούνται ποιοτικοί έλεγχοι και εφαρμόζονται συστήματα διαχείρισης ποιότητας;

Είναι γεγονός ότι οι ποιοτικοί έλεγχοι αναβάθμισαν τα δημόσια έργα με την επιβολή του Συμβούλου Ελέγχου Ποιότητας (ΕΣΠΕΛ) από τις ενδιάμεσες διαχειριστικές αρχές σε όλα τα έργα που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι επίσης γεγονός ότι ο κλάδος μας στην έναρξη της διαδικασίας αυτής ήταν επιφυλακτικός.

Σήμερα όλοι αναγνωρίζουμε ότι παρόμοιοι έλεγχοι πρέπει να διενεργούνται και στα έργα που χρηματοδοτούνται από αμιγώς εθνικούς πόρους. Είναι χαρακτηριστικό ότι στα έργα αυτά δίνονται συνθήκες σημαντικά μεγαλύτερες εκπτώσεις.

Επιπλέον, θεωρούμε ότι έχει ωριμάσει η ανάγκη διενέργειας αντίστοιχων ποιοτικών ελέγχων και στα ιδιωτικά έργα. Γενικά, μπορούμε να πούμε ότι το σύστημα ποιοτικών ελέγχων έχει βελτιωθεί ακόμα όμως υπάρχουν σημαντικά περιθώρια βελτίωσης. **ΕΘ**

Ανέγερση κτιριακού συγκροτήματος.